

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 76/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MVDr. Š. K., K.; A. K., K.; Ing. P. D., K.; G. D., S.; P. D., S., a A. K., K., zastúpených advokátkou JUDr. Ľ. V., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 1153/1999 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MVDr. Š. K., A. K., Ing. P. D., G. D., P. D. a A. K. odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. februára 2010 doručená sťažnosť MVDr. Š. K., K.; A. K., K.; Ing. P. D., K.; G. D., S.; P. D., S., a A. K., K. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 1153/1999.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že 6. septembra 1999 podali okresnému súdu žalobu proti obci T. *„na určenie nájmu k nehnuteľnosti k. ú. T., kde sú sťažovatelia zapísaní ako podieloví spoluvlastníci k nehnuteľnosti PKV... ako parc. ... podľa identifikácie parciel parc. ... miestna komunikácia o výmere 3157 m²“*. Dňa 1. augusta 2000 okresný súd vyzval sťažovateľov na predloženie aktuálneho listu vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti, prípadne na predloženie identifikácie parciel. Na predmetnú výzvu sťažovatelia zaslali okresnému súdu výpis z evidenčného listu spornej nehnuteľnosti a doklad o zaplatení súdneho poplatku. Dňa 6. októbra 2000 okresný súd zopakoval výzvu, na ktorú sťažovatelia odpoveďou zo 14. decembra 2000 oznámili, že sporná parcela nemá založený list vlastníctva. Dňa 4. júna 2002 sťažovatelia uhradili dodatočne vyrubený súdny poplatok a 19. júna 2002 upresnili petit návrhu a žiadali rozšíriť žalobu *„o prikázanie podielov sťažovateľov do vlastníctva žalovanému k spornej nehnuteľnosti“*. Okresný súd výzvou z 25. marca 2003 vyzval sťažovateľov na oznámenie, či netrávajú na časti žaloby týkajúcej sa uhrádzania finančných prostriedkov za užívanie spornej nehnuteľnosti, či v tejto časti žalobu berú späť a či trvajú na rozšírenom a upresnenom petite zo 17. júna 2002. Sťažovatelia podaním doručeným okresnému súdu 11. júna 2003 oznámili, že trvajú na podanej žalobe a aj na upresnenom petite. Dňa 15. februára 2005 sťažovatelia požiadali okresný súd o oznámenie stavu súdneho sporu, na ktorú okresný súd odpovedal listom zo 4. apríla 2005. Dňa 7. novembra 2005 sťažovatelia predložili okresnému súdu list vlastníctva spornej nehnuteľnosti, *„keďže v máji r. 2005 bola ukončená ROEP“*. Zároveň upresnili všetkých zapísaných podielových spoluvlastníkov spornej nehnuteľnosti a upresnili petit návrhu s aktuálnym zápisom ich výšky podielov. Oznámením z 5. septembra 2005 okresný súd oznámil sťažovateľom, komu bola vec nanovo pridelená, a nariadil termín pojednávania na 7. december 2005. Právny zástupca sťažovateľov 2. decembra 2005 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie termínu pojednávania. Okresný súd výzvou z 2. mája 2006 vyzval sťažovateľov na upravenie pasívne legitimovaných účastníkov, na ktorú sťažovatelia reagovali podaním zo 16. februára 2007. Pretože niektorí evidovaní spoluvlastníci už nežili, sťažovatelia podaním z 5. októbra

2007 urobili podanie vo veci pasívnej legitímácie. Vo veci pasívnej legitímácie okresný súd urgoval sťažovateľov opätovne 1. júla 2008, na ktorú sťažovatelia reagovali podaním z 29. júla 2008. Okresný súd 1. augusta 2008 a 8. októbra 2008 vyzval sťažovateľov na oznámenie, či nedošlo k mimosúdnej dohode. Sťažovatelia oznámili, že k mimosúdnej dohode nedošlo, a žiadali nariadiť termín pojednávania. Okresný súd 7. januára 2009 nariadil termín pojednávania na 14. január 2009, ktoré bolo odročené. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené 21. septembra 2009 na 14. október 2009 a následne bolo pojednávanie nariadené na 20. november 2009.

Sťažovatelia 16. októbra 2009 zobrali žalobu v plnom rozsahu späť z dôvodu, že *„ani za 10 rokov sa nedočkali riešenia veci v merite samej a žiadali, aby súd nepriznal trovy odporcovi v 1. rade vzhľadom na jeho nečinnosť“*. Okresný súd uznesením č. k. 8 C 1153/1999-181 z 25. novembra 2009 konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že ich priznal žalovaným. Proti predmetnému uzneseniu v časti o priznaní trov konania žalovanému v 1. rade sťažovatelia podali 15. januára 2010 odvolanie *„včas a riadne... a zároveň ešte pred podaným odvolaním dávali sťažnosť k rukám predsedu súdu“*.

Podľa sťažovateľov označeným postupom okresného súdu bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 1153/1999 bolo porušené základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, prikáže okresnému súdu v predmetnej veci konať a prizná im primerané finančné zadostučinenie každému v sume po 3 319 € a úhradu trov právneho zastúpenia advokátom v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 1153/1999.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu označeného práva nečinnosťou tohto orgánu nemôže dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Okresný súd uznesením č. k. 8 C 1153/1999-181 z 25. novembra 2009 konanie zastavil na základe späťvzatia žaloby sťažovateľmi. Predmetné uznesenie okresného súdu bolo sťažovateľom doručené 4. januára 2010. Z uvedeného vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti sťažovateľov ústavnému súdu (4. februára 2010), v ktorej za porušovateľa základného práva označili okresný súd, k tvrdenému porušovaniu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy už nedochádzalo, preto konanie o sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Na uvedenom zistení ústavného súdu nič nemení ani skutočnosť, že sťažovatelia podali proti uzneseniu okresného súdu č. k. 8 C 1153/1999-181 z 25. novembra 2009 odvolanie v časti o priznaní trov konania žalovanému v 1. rade, pričom o tomto odvolaní bude ďalej konať a rozhodovať odvolací súd.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 77/02, II. ÚS 55/02) ochrana základného práva vrátane základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo. Podľa tvrdenia sťažovateľov obsiahnutého v sťažnosti však o takýto prípad v danej veci nejde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa čl. 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2010